

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	6Cdo/2/2017
Identifikačné číslo spisu:	7712201832
Dátum vydania rozhodnutia:	29.11.2017
Meno a priezvisko:	JUDr. Ivan Machyniak
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2017:7712201832.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky vo veci oprávneného C. C., narodeného XX. S. XXXX, bývajúceho v K., XX C., T., T., zastúpeného JUDr. Ivetou Kalinovou, advokátkou so sídlom v Bratislave, Cukrová 14, proti povinnej C. V. C., narodenej X. I. XXXX, bývajúcej v T., T., zastúpenej Fons iuris s. r. o., so sídlom v Bratislave, Kominárska 24, IČO: 47 240 318, v mene ktorej ako konateľka koná advokátka doc. JUDr. PhDr. Adriána Švecová, PhD., o výkon rozhodnutia, ktorým bol nariadený návrat maloletej H. C., narodenej XX. L. XXXX a maloletej C. C., narodenej XX. V. XXXX, do cudziny, obe maloleté deti bytom ako matka, zastúpené kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Michalovce, vedenej na Okresnom súde Michalovce pod sp. zn. 17Em/1/2012, o dovolaní oprávneného proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach z 3. augusta 2016 sp. zn. 8CoP/199/2016, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Košiciach (ďalej len „odvolací súd“) vyššie označeným uznesením potvrdil uznesenie Okresného súdu Michalovce (ďalej aj „okresný súd“) z 15. apríla 2016 č. k. 17Em/1/2012-315, ktorým okresný súd zamietol návrh oprávneného na súdny výkon rozhodnutia o nariadenie návratu maloletých detí na územie a pod jurisdikciu krajiny ich obvyklého pobytu.

2. Proti uvedenému rozhodnutiu odvolacieho súdu podal oprávnený dovolanie. Dovolanie odôvodnil dovolacím dôvodom podľa § 431 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C. s. p.“), ktorý konkretizoval vadou zmätočnosti podľa § 420 písm. f) C. s. p. (t. j., že súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces). K nesprávnemu procesnému postupu uviedol, že okresný súd založil svoje rozhodnutie aj na správach z lekárskeho a psychologického vyšetrenia maloletých detí, ktoré listiny mu ale opomenul doručiť. Nemal preto možnosť sa s nimi oboznámiť a vyjadriť sa k nim. Odvolací súd namiesto zjednania nápravy iba konštatoval, že oprávnený mal možnosť do spisu nahliadnuť. Za nesprávny považoval aj postup súdu v tom, že vôbec nevypočul maloleté deti. Dovolanie odôvodnil aj nesprávnym právnym posúdením veci, keď súdy prehodnotili obvyklý pobyt

maloletých detí bez toho, aby boli splnené podmienky upravené Nariadením Rady (ES) č. 2201/2003 o súdnej právomoci a uznávaní a výkone rozsudkov v manželských veciach a vo veciach rodičovských práv a povinností, ktorým sa zrušuje nariadenie (ES) č. 1347/2000. Žiadal preto rozhodnutie odvolacieho súdu, ako aj okresného súdu zrušiť a vec vrátiť okresnému súdu na ďalšie konanie.

3. Povinná vo vyjadrení uviedla, že rozhodnutie odvolacieho súdu považuje za vecne správne. Navrhla preto, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie oprávneného ako nedôvodné zamietol alebo odmietol.

4. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „dovolačný súd“) ako súd funkčne príslušný na rozhodnutie o dovolaní (§ 35 C. s. p.) po zistení, že dovolanie bolo podané včas (§ 427 ods. 1 C. s. p.), účastníkom, v neprospech ktorého bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C. s. p.), zastúpeným advokátom v súlade s § 429 ods. 1 C. s. p., sa zaoberal bez nariadenia pojednávania (§ 443 C. s. p.) prípustnosťou dovolania a dospel k záveru, že dovolanie oprávneného je potrebné odmietnuť.

5. Konanie v rámci výkonu rozhodnutia vo veciach maloletých je s účinnosťou od 1. júla 2016 upravené Civilným mimosporovým poriadkom (zákonom č. 161/2015 Z. z. - ďalej len „C. m. p.“ alebo „Civilný mimosporový poriadok“). V danej veci je preto v súlade s princípom okamžitej aplikability upravenom v § 395 ods. 1 C. m. p. nevyhnutné postupovať už podľa tohto zákona. Princíp justifikácie účinkov procesných úkonov (§ 395 ods. 2 C. m. p.) sa v danej veci neuplatní vzhľadom na skutočnosť, že rozhodnutie odvolacieho súdu aj dovolanie boli vydané resp. podané už za účinnosti uvedeného zákona. Prípustnosť dovolania podaného oprávneným treba preto posudzovať podľa Civilného mimosporového poriadku v spojení s Civilným sporovým poriadkom, ktorý obsahuje všeobecnú úpravu dovolania, podmienok jeho prípustnosti a dovolacieho konania.

6. Podľa § 2 ods. 1 C. m. p. platí, že na konania podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak.

7. Podľa § 419 C. s. p. proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

8. Podľa § 76 C. m. p. dovolanie nie je prípustné proti rozsudku, ktorým sa vyslovilo, že sa manželstvo rozvádza, že je neplatné alebo že nie je a proti uzneseniu v konaní o návrat maloletého do cudziny vo veciach neoprávneného premiestnenia alebo zadržania.

9. Podľa § 370 ods. 2 C. m. p. sa podľa tejto časti (štvrtej časti C. m. p. - poznámka dovolacieho súdu) postupuje aj pri výkone rozhodnutia o návrat maloletého do cudziny pri neoprávnenom premiestnení alebo zadržaní.

10. Podľa § 373 C. m. p. na konanie o výkone rozhodnutia sa použijú ustanovenia prvej časti a piateho dielu prvej hlavy druhej časti, ak nie je ustanovené inak.

11. Civilný mimosporový poriadok v ustanovení § 76 systematicky začlenenom v treťom diele s názvom „Niektoré ustanovenia o dovolaní“, tretej hlavy („Opravné prostriedky“) prvej časti („Všeobecná časť“) modifikuje spôsobilý predmet dovolania ako jednu z objektívnych podmienok jeho prípustnosti tak, že vylučuje prípustnosť dovolania aj proti uzneseniu v konaní o návrat maloletého do cudziny vo veciach neoprávneného premiestnenia alebo zadržania. Prípustnosť dovolania v tomto prípade nemôže založiť ani existencia procesnej vady uvedenej v § 420 C. s. p. (pozri R 20/2017).

12. Ustanovenie § 373 C. m. p., ktoré sa nachádza v štvrtej časti s názvom „Výkon rozhodnutia vo veciach maloletých“ odkazuje (okrem iného) na použitie ustanovení prvej časti Civilného mimosporového poriadku, ak v tejto osobitnej úprave, podľa ktorej sa postupuje aj pri výkone rozhodnutia o návrat maloletého do cudziny pri neoprávnenom premiestnení alebo zadržaní, nie je ustanovené inak. To znamená, že v zmysle tohto ustanovenia platia pre výkon rozhodnutia vo veciach maloletých (okrem iného) tie ustanovenia všeobecnej časti Civilného mimosporového poriadku, ktoré nie

sú vylúčené osobitnou úpravou tým, že rovnaká otázka je pre výkon rozhodnutia vo veciach maloletých upravená inak, prípadne tým, že ich aplikácia v tomto konaní je úplne vylúčená, vzhľadom na ich podstatu nezlučiteľnú s účelom tohto osobitného konania.

13. Právna úprava výkonu rozhodnutia vo veciach maloletých v ustanoveniach § 370 a nasl. C. m. p. neobsahuje žiadnu úpravu týkajúcu sa dovolania, a teda úpravu, ktorá by bola vo vzťahu k úprave vo všeobecnej časti opačná. V zmysle odkazu vyplývajúceho z ustanovenia § 373 C. m. p. treba, z hľadiska prípustnosti dovolania, aj vo vykonávacom konaní o návrat maloletého do cudziny pri neoprávnenom premiestnení alebo zadržaní, použiť ustanovenie § 76 C. m. p. Aplikácii citovaného ustanovenia nebráni ani povaha tohto osobitného konania, ktorého účelom je, čo možno najrýchlejšie rozhodnúť vo veci výkonu rozhodnutia zohľadňujúc a uprednostňujúc pritom najmä najlepší záujem maloletého dieťaťa. Za rozhodnutie, ktoré nie je možné napadnúť dovolaním, treba preto podľa novej právnej úpravy účinnej od 1. júla 2016, považovať aj uznesenie odvolacieho súdu vo veci výkonu rozhodnutia o návrat maloletého do cudziny pri neoprávnenom premiestnení alebo zadržaní, vydané po 30. júni 2016.

14. V preskúmvanej veci oprávnený napáda dovolaním uznesenie odvolacieho súdu z 3. augusta 2016, ktorým odvolací súd rozhodol vo veci výkonu rozhodnutia o návrat maloletých detí do cudziny pri neoprávnenom premiestnení. Ide nepochybne o prípad, kedy Civilný mimosporový poriadok podanie dovolania proti uzneseniu vydanom v tomto konaní vylučuje. Dovolanie podané oprávneným proti takémuto uzneseniu odvolacieho súdu je bez ďalšieho neprípustné. Najvyšší súd Slovenskej republiky preto jeho dovolanie podľa ustanovenia § 447 písm. c) C. s. p. odmietol.

15. Najvyšší súd Slovenskej republiky o náhrade trov dovolacieho konania rozhodol podľa § 52 C. m. p. v spojení s § 453 ods. 1 C. s. p. a vyslovil, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

16. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.